

ת"פ 26565/03/18 - מדינת ישראל נגד נבו רובינוב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 26565-03-18 מדינת ישראל נ' רובינוב

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: נבו רובינוב

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן והנאשם הודה בעובדותיו, שאלה עיקריהן -

בתאריך 04.03.18 סמוך לשעה 22:00 הנאשם הזמין משלוח פיצה מ"פיצה דומינוס" בשכונת רמות בבאר שבע לכתובת מסוימת בשכונה. הנאשם עשה כן מתוך כוונה לגנוב את הפיצה שהזמין, ולכן מסר כתובת שאינה מקום מגוריו ומספר טלפון שונה מזה שהתקשר ממנו, כמספר ליצירת קשר עמו. כעשרים דקות לאחר מכן הגיע שליח הפיצה כ.ש., יליד 1988 (להלן: "המתלונן") לכתובת שמסר הנאשם, ומשלא הבחין באיש התקשר למספר שנמסר ליצירת קשר. בשלב מסוים הנאשם ענה ואמר למתלונן שהוא כבר מגיע. לאחר מספר דקות הנאשם הגיע אל המתלונן, טען כי שכח את הכסף בבית ואין עליו כסף, הוסיף כי הוא קצת מסטול, וביקש מהמתלונן לבוא עמו לביתו. המתלונן הלך אחרי הנאשם, דרך סמטה חשוכה, כשעל ראשו קסדת האופנוע ובידו תיק מיוחד ובו הפיצה. לפתע הנאשם תקף את המתלונן במכה חזקה בקסדה, ודרכה בראשו של המתלונן, ומעוצמת המכה המתלונן נחבל בלשונו. הנאשם הוציא מכיסו מיכל ובו תכשיר שטיבו אינו ידוע למאשימה וריסס לעברו של המתלונן. המתלונן נסוג לאחור, התיק עם הפיצה נפל מידי, והנאשם לקח את התיק וברח מהמקום. המתלונן התקשר למנהל הסניף וזה הגיע למקום עם שליח נוסף, והשלושה חיפשו אחר תיק המשלוח ולפתע הבחינו בנאשם. הם אחזו בנאשם והתקשרו למשטרה.

שווי הפיצה כ- 87 ₪.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. תחילה, הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, למעט ההסכמה לקבל על הנאשם תסקיר של שירות המבחן.

4. שירות המבחן הגיש תסקיר על הנאשם, בו צוינו בין היתר הדברים הבאים-

הנאשם בן 23. טרם מעצרו התגורר עם אחיו בבאר שבע. נעדר עבר פלילי, למעט עבירה של

היעדרות מהשירות בגינה נשפט למאסר בפועל בכלא צבאי. הוריו התגרשו כשהיה בן 6, ולאחר הגירושים נותק הקשר עם האב, שנישא בשנית. הנאשם שיתף כי אמו גידלה אותו ואת אחיו ודאגה לבדה לכל צרכיהם הפיזיים והרגשיים והיותה עבורם דמות משמעותית. בשנת 2014, לאחר התמודדות ממושכת עם מחלת הסרטן, היא נפטרה. לאחר מותה הוא ואחיו ירשו את דירתה והם גרים בה יחד, ונתמכים על ידי קצבת שארים של המוסד לביטוח לאומי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ולאחר מכן התגייס לצבא בתפקיד לוחם, בו שירת שנה ושמונה חודשים. תיאר כי חווה קשיים כלכליים על רקע מות אמו, ועבר לתפקיד תומך לחימה על מנת לעבוד ולכלכל את עצמו. לאחר שחרורו, עבד בעבודה מועדפת. שיתף, כי מתכנן ללמוד בישול. תואר כעובד חרוץ, בעל מוסר עבודה. אשר לשימוש בסמים, תאר כי התנסה בכך באופן חד פעמי בהיותו בן 16 ולא אהב את התחושה. ותיאר התנסות מועטה באלכוהול.

במסגרת צו פיקוח מעצרים, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן. נמסר כי הוא שיתף פעולה, הביע עצמו בצורה מכבדת וטובה, הגיע כנדרש וגילה מוטיבציה להתבוננות פנימית. בנוסף, הופנה למסגרת במעגל חיים ותעסוקה. ונמצא מתאים לתוכנית ליווי של צעירים בסיכון.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולות מילוליות גבוהות, אשר חונך לערכים נורמטיביים ועל אף המשברים שפקדו אותו הצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי. וכי מעצרו היווה אירוע משברי עבורו ועבור משפחתו. עוד צוין, כי הטיפול בו שולב במסגרת שירות המבחן מהווה עבורו מסגרת תומכת ומקדמת.

על בסיס התרשמותו סבר שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות עבירות מצד הנאשם פחתה, והומלץ להטיל עליו עונש של מאסר בעבודות שירות וצו פיקוח.

5. התביעה הסכימה לאמץ את המלצות שירות המבחן ועתרה, במשותף עם הנאשם, להטיל על הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל, שבכפוף להמלצת הממונה על עבודות השירות ניתן יהיה לשאתם בעבודות שירות.

6. הממונה על עבודות השירות מצא שהנאשם כשיר לבצע עבודות שירות ואף מצא לו כזו.

7. ב"כ התביעה ציינה, כי הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי. ציינה את נסיבות חייו הקשות והמיוחדות וטענה שנראה כי הן עמדו ברקע ביצוע העבירה. ציינה שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה והבין את הפסול שבהם. ועתרה לכבד את הסדר הטיעון.

ב"כ הנאשם הצטרף לדברי ב"כ התביעה. הוסיף, שהנאשם שירת כלוחם בגולני. הוריו התגרשו כשהיה בן 6, ומאז גדל עם אחיו אצל אמו והאב ניתק עמם קשר. הפנה לתסקיר. ציין כי הנאשם חווה מספר משברים וביניהם מות אמו ומותם של חלק מחבריו במהלך שירותו הצבאי. בנוסף, הוא נקלע למצב כלכלי קשה והגיע עד לפת לחם. מעשה העבירה הוא בבחינת מעידה חד פעמית. הגיש פסיקה. טען כי העונש המוצע הולם וביקש לאמצו.

הנאשם שיתף כי עבר תקופה קשה לפני ובמהלך שירותו הצבאי. לקח אחריות על מעשה העבירה והביע צער עליו. סיפר כי מתכוון להתמקצע בתחום הבישול.

8. נטילת רכוש הזולת בכח, פוגעת באושיות הסדר החברתי, טמונה בה סכנה לפגיעה בגוף ובנפש והיא יוצרת בציבור תחושת חוסר בטחון ופגיעות. ממילא, מתבקשת לה תגובה עונשית ההולמת את חומרת המעשה ושיש בה כדי להרתיע.

כאן, מחד, המעשה היה מתוכנן ומחושב מראש וכלל תקיפה אלימה, ומנגד, העובדה שהנאשם הגיע לשדוד פריט מזון יכולה ללמד על המצוקה בה היה שרוי.

9. בהתחשב במעשה הנאשם בנסיבותיו, בעבירה בה הורשע הנאשם, בגילו הצעיר של הנאשם, בהודאתו, בנסיבות חייו - כמפורט בתסקיר שירות המבחן, ובעמדת התביעה לעונש, נראה לי שיש לאמץ את העונש המומלץ על ידי הצדדים.

10. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים -

א. 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ישא את המאסר בעבודת שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת עבודת השירות שלו ביום 27.11.18 עד השעה 09:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום בשב"ס - במתחם בתי הכלא בבאר-שבע.

ב. מבחן למשך 12 חודשים.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות או רכוש שהיא פשע.

ד. פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. סכום זה ישולם מתוך כספי הפיקדון שהנאשם הפקיד בתיק המעצר הקשור לתיק זה. היתרה תושב לנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ט, 25 אוקטובר 2018, בנוכחות הצדדים.